

prima instanță: Judecătoria Comrat, sediul Ceadâr-Lunga (A.Peni)
instanța de apel: Curtea de Apel Comrat (G.Colev, L.Caraianu, M.Galupa)

ÎNCHEIERE

04 iulie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție,

în componență:

Președintele completului, judecătorul
Judecători

Oleg Sternioală
Mariana Pitic
Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursului declarat de Agenția Servicii Publice a Republicii Moldova, Departamentul Cadastru, prin intermediul reprezentantului Crăciun Nadejda,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Cebotari Parascovia împotriva Agenției Servicii Publice a Republicii Moldova, Departamentul Cadastru cu privire la contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei din 22 februarie 2018 a Curții de Apel Comrat, prin care a fost respins apelul depus de Agenția Servicii Publice a Republicii Moldova, Departamentul Cadastru și a fost menținută hotărârea din 10 noiembrie 2017 a Judecătoriei Comrat, sediul Ceadâr-Lunga,

c o n s t a t ă:

La 12 aprilie 2017 Cebotari Parascovia a depus cerere de chemare în judecată împotriva Agenției Servicii Publice a Republicii Moldova, Departamentul Cadastru cu privire la anularea înregistrării dreptului de ipotecă, referitor la bunul imobil cu număr cadastral XXXXX, înregistrat la data de 01 martie 2002.

În motivarea acțiunii reclamanta a menționat că la 01 martie 2002 a fost încheiat contractual de gaj nr.1048 între Cebotari Chiriac, Cebotari Parascovia și ÎCS “Micro Entreprise Credit din Moldova” SA, iar la cererea ultimei a fost efectuată înregistrarea dreptului de gaj în registrul bunurilor imobile cu numărul cadastral XXXXX.

Ulterior, în anul 2004 ÎCS “Micro Entreprise Credit din Moldova” SA a fost reorganizată în ÎCS “ProCredit” SA prin hotărârea Camerei Înregistrării de Stat din 05.07.2004. Prin hotărârea Camerei Înregistrării de Stat din 11 iulie 2013 ÎCS “ProCredit” SA a fost lichidată cu radierea din registrul persoanelor juridice.

A menționat reclamanta că creditul primit de ÎCS “ProCredit” SA de la ÎCS “Micro Entreprise Credit din Moldova” SA a fost rambursat integral, astfel, urma ca dreptul de gaj să fie stins prin radierea informației din registrul bunurilor imobile cu

numărul cadastral XXXXX.

A susținut reclamanta că titularul de drept menționat la momentul oportun nu a depus cerere cu privire la radierea dreptului de gaj în privința bunurilor înregistrate cu numărul cadastral XXXXX, această înscriere fiind valabilă în continuare în Registrul bunurilor imobile.

A invocat reclamanta prevederile art.29 alin.(2) a Legii cu privire la ipotecă, art.499 alin.(2) Cod civil cât și pct.70 al Instrucțiunii cu privire la înregistrarea bunurilor imobile și a drepturilor asupra lor, adoptat prin ordinul Agenției de Relații Funciare și Cadastru nr.112 din 22.06.2005 care stipulează că radierea înscrierii drepturilor reale se face la cererea titularului de drept sau la cererea persoanei interesate cu consimțământul titularului de drept. Consimțământul titularului de drept nu este necesar în cazul în care dreptul este constituit pentru un anumit termen și acesta a expirat; în cazul în care dreptul se stinge prin decesul sau încetarea existenței titularului și titularul a decedat sau și-a încetat existența.

Astfel, reclamanta a relatat că la 03 martie 2017 a depus cerere la organul teritorial cadastral, unde este înregistrată ipoteca (OCT Ceadîr-Lunga, filiala ÎS “Cadastru”) privind radierea înscrierii dreptului de ipotecă înregistrat la data de 01 martie 2002, referitor la bunul imobil cu număr cadastral XXXXX, care prin răspunsul OCT Ceadîr-Lunga din 14.04.2017 a fost respinsă.

Prin hotărârea din 10 noiembrie 2017 a Judecătoriei Comrat, sediul Ceadîr-Lunga a fost admisă acțiunea și a fost anulată înscrierea de înregistrare a dreptului de gaj din 01 martie 2002 efectuată în privința bunului imobil, înregistrat în registrul bunurilor imobile cu numărul cadastral XXXXX.

Prin decizia din 22 februarie 2018 a Curții de Apel Comrat a fost respins apelul depus de Agenția Servicii Publice a Republicii Moldova, Departamentul Cadastru și a fost menținută hotărârea din 10 noiembrie 2017 a Judecătoriei Comrat, sediul Ceadîr-Lunga.

În motivarea soluției sale, instanța de apel a invocat prevederile art. 29 alin. (2) a Legii cu privire la ipotecă, art.499 alin.(2) Cod civil.

Totodată, a menționat instanța de apel că, în conformitate cu pct.70 al Instrucțiunii cu privire la înregistrarea bunurilor imobile și a drepturilor asupra lor, adoptat prin ordinul Agenției de Relații Funciare și Cadastru nr.112 din 22.06.2005, în coroborare cu Legea cadastrului bunurilor imobile nr.1543-XIII din 28.02.1998, Hotărârea Guvernului nr.1030 din 12.10.1998, radierea înscrierii drepturilor reale se face la cererea titularului de drept sau la cererea persoanei interesate cu consimțământul titularului de drept. Consimțământul titularului de drept nu este necesar în cazul în care dreptul este constituit pentru un anumit termen și acesta a expirat; în cazul în care dreptul se stinge prin decesul sau încetarea existenței titularului și titularul a decedat sau și-a încetat existența.

La 23 aprilie 2018 Agenția Servicii Publice a Republicii Moldova, Departamentul Cadastru, prin intermediul reprezentantului Crăciun Nadejda a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

În motivarea recursului s-a indicat că instanța de apel nu a constatat și elucidat toate circumstanțele pentru examinarea obiectivă a cauzei, fiind aplicate eronat normele de drept material și procedural, și nu a fost aplicată legea care trebuia să fie aplicată.

În conformitate cu art. 434 Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Comrat a expediat în adresa participanților la proces copia deciziei integrale din 22 februarie 2018 la 15 martie 2018 (f.d.136).

Recurentul a recepționat decizia la data de 21 martie 2018 conform avizului de recepție (f.d.137). Prin urmare, recursul declarat la data de 23 aprilie 2018 se consideră a fi depus în termen.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Agenția Servicii Publice a Republicii Moldova, Departamentul Cadastru, prin intermediul reprezentantului Crăciun Nadejda, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios

administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursurile declarate nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a recunoaște recursul declarat de Agenția Servicii Publice a Republicii Moldova, Departamentul Cadastru, prin intermediul reprezentantului Crăciun Nadejda, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Agenția Servicii Publice a Republicii Moldova, Departamentul Cadastru, prin intermediul reprezentantului Crăciun Nadejda.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Oleg Sternioală

judecătorii

Mariana Pitic

Iurie Bejenaru